

XXVI. Évfolyam 6. szám

POGÁNYI HÍREK

2020. december

Polgármesteri köszöntő

Tisztelt Lakótársaim, Kedves Barátaim!

Mikor ezeket a sorokat írom, már bizonyos, hogy a szigorú, és nem ok nélküli intézkedések miatt nem köszönhetem Önöket személyesen – vagy legalábbis a velünk ünneplőket – az adventi koncerten a templomban, amelyre pedig advent utolsó vasárnapja közeli időben mindig különös izgalommal készültem, hosszasan építgetve az ünnepet és a falu közösségét köszöntő beszédemet, ide-oda rakosgatva a gondolatimat, arra törekedve, hogy „átmenjen” az az érzés, ami engem tölt el az advent idején. Ezekre a bizonyos adventi koncerteken – a tavalyi ünnepig vagy 10 alkalommal - falunk apraja-nagyja egymást ajándékozta meg a maga készített ajándékkal: versével, prózájával, énekével, hangszeres játékával, és magával az együttléttel. Az emlékezet gyorsan pergő filmjén látom az ovisok, iskolások kedves műsorait, halom versmondó lánykák és fiúk szép szavait, Karolin és Szilvi csengő hangja tölti be kis templomunkat, majd telt hangú felnőtt kórusok énekeseinek daltól mámoros arcát látom, az ünnepi hangulatba belesimuló zongora, fuvola és gitár futamok andalítanak el, majd Semjén Peti közös éneklésre szólít, és zeng a templom, száz torokból szólnak a kedves énekek, megrezzenek a templom ablakaiban addig csendben pislákoló mécsesek lángocskáik, mert a közös lélegzet hajlítja a lángot, el nem alszanak, de mozdulnak, mert a közös daltól mozdulni kell, táncolni kicsit, épp csak annyit, amennyi illik az ilyen kis mécseseknek, ilyen áhítatos hangulatban, ilyen szép kis fehér-falú templomban.

Ma már sajnos biztosnak látszik, hogy a karácsony sokak számára magányos lesz. Nem ezt érdemelték. Nem ezt érdemeltük.

Tudjuk azonban évezredek óta, hogy az EMBER csodálatos lény, mert tudatával, lelkével teremt, akaratával hegyeket mozdit, és hogy szeretet lakozik lelkében. Igen, hiszem, hogy mindenkiben lakik, csak talán a Boldogtalan Ember zárt ládikában, kívülálgatól rejtve tartja, míg a Boldog Ember két kézzel szórja a szeretetét, mert Ő tudja, hogy minél többet oszt belőle, annál több száll majd felé. A szeretet a kulcsa a zárt ládikáknak is.

Karácsony közeledtével azt kívánom, hogy a Boldogtalan Embert találja meg egy Boldog Ember. Kívánom, hogy jövőre ismét együtt lehessünk kis templomunkban az adventi koncert alkalmából, és tiszta szívből kívánom, hogy ne hiányozzon senki közülünk!

És ha szabad a végén itt elárulni az én leghőbb vágyam: jövőre a karácsonyfa mellett a februárban megszülető kisunokámat szeretném a karomban tartani!

Szeretettel: Juhász Zoltán
polgármester

Évértékelő

Kedves pogányi Lakótársaim!

Az év vége közeledtével igen hasznos magánemberként is, ha számvetést készítünk. Végig gondoljuk, hogy mi volt az, amit az év hozott, és mi az, amit vitt. Számba vesszük az elmúlt jó és rossz történéseket, terveket és tényeket hasonlítunk egymáshoz, és új terveket szövögetünk a jövőre vonatkozóan. Szándékom szerint ezt kívánom most tenni településvezetőként.

Ez év elején számoltam be az első 100 nap történéseiről a Pogányi Hírek hasábjain, és most alkalmat kaptam arra, hogy a 2020-as évet értékeljem. Nem könnyű a területi korlátoknak megfelelni ebben a témában, de igyekszem a legfontosabb, a település számára a leginkább meghatározó eseményeket a cikk keretei között felidézni. Azt gondolom, nem feltétlenül a pontos időrend számít, így azt nem is kívánom követni, de a felsorolás nem is jelent feltétlenül fontossági sorrendet.

Korábbi, januári beszámolómban még arról számoltam be, hogy nézeteltérés alakult ki a MAGNUS AIRCRAFT Zrt.-vel a számukra értékesített második telek vételárának rendezése tárgyában. A probléma megoldódott, a telek vételárát megkapta Pogány, sőt, a tavaszi járványhelyzet kezelésének segítésére Boros László vezérigazgató úr mosható maszkokkal és fertőtlenítő szerekkel segítette a település lakóit, amelyet ezúton is köszönök. Nyár végén az üzem mellett végzett fűnyírással viszonzottuk a gesztust.

Hosszú ideje tartó konfliktusnak vetettünk véget azzal, hogy Pécs MJ Város polgármesterével, Péterffy Attilával és az AIR-HORIZONT NKft. ügyvezetőjével, Dragovác Márkkal együttműködési megállapodást, valamint földhasználati jogot alapító szerződést kötöttünk. Ennek eredményeként Pogányt összesen 309 MFt + ÁFA összeg illeti meg, amelyet az AIR-HORIZONT 15 év alatt fizet meg, évente azonos összegben. Ez jól tervezhető, biztos bevételt jelent a településnek a jövőbeni fejlesztésekhez. Mindemellett reményt keltő a Péccsel való szorosabb gazdasági együttműködés várható hozadéka is. Külön köszönöm Péterffy Attila polgármester úrnak, hogy a szerződést ünnepélyes keretek között Pogányban köthettük meg.

A Pogányhoz hasonló kistelepülések nagy lehetőséget kaptak a Magyar Falu Program (MFP) kiírásaival. Nem is voltunk restek, 9 db programba nyújtottunk be pályázatot. A cikk megírásáig 4 db-ban hirdettek bennünket nyertesnek, közel 38 MFt került a közös kasszába! Segítségével megújul a Faluház, fejlesztéseket hajtunk végre az óvodánkban, Zetor traktorunkhoz vásároltunk hasznos adaptereket, és egy elhanyagolt ingatlan megvásárlásával telephelyet alakítottunk ki a falugondnokság részére.

Folytatás a 3. oldalon

A tartalomról:

Polgármesteri köszöntő

Évértékelő

Márton napi hírek

Naptár –2021.

Emlékezőnk

Halottak Napi megemlékezések

Horvát Nemzetiségi Önkormányzat pályázata

A Faluház és a Könyvtár hírei

Adventi készülődés

Iskola hírei

Együtt jobb, szebb, vidámabb és persze, hatékonyabb

Karácsonyi könyvajánló

Magamról - Sándor István

A karácsonyfa eredete

Halloween vagy Betlehem?

Az Önkormányzat hírei

Német Nemzetiségi Önkormányzat hírei

Egykoron és ma - karácsonyi pillanatok

Akire büszkék vagyunk

Papírszínház a Könyvtárban

Márton nap

Szülőként sok éven keresztül vettem részt a Faluház és az óvoda szervezésében a Márton napi lampionos felvonuláson. Ebben az évben a járványhelyzet miatt az óvoda kimaradt a szervezésből. Idén a Községi Önkormányzat, a Horvát Nemzetiségi Önkormányzat, valamint a Német Nemzetiségi Önkormányzat közösen tervezte megtartani a Szent Márton napot.

Ebből az alkalomból ültünk össze Pálmáiné Mercz Beával, Tihanyiné Dobrádi Arankával és Dal Porto Brigittával, hogy a megvásárolt alapanyagokból egy kellemes beszélgetés mellett libás hűtőmágneseket készítsünk meglepetésként a gyerekeknek.

A program első felében dr. Cziglányi Zsolt katolikus plébános emlékezett volna meg a Szent életéről. Pogány számára különösen fontos az ő személye, hisz régóta őt tartják a falu védőszentjének. A plébános Úr beszéde után gyermekverseket hallgathattunk volna meg magyar és német nyelven. A műsort a Menyecskekórus Márton napi dalsokra zárta volna. Meleg teával, forralt borral és egy kis harapnivalóval vártuk volna a falu apraját - nagyját.

Sajnos az élet, -mint idén már oly sokszor – közbeszólt, hiszen november 10-től újra életbe lépett a veszélyhelyzet, amelyben mindenféle gyülekezés tilos. Ez természetesen érintette a mi rendezvényünket is.

Mivel az ovis gyerekek nagyon várták a programot, úgy döntöttünk, hogy az ajándékként elkészített hűtőmágneseket eljuttatjuk hozzájuk, nagy örömet szerezve ezzel nekik.

*Antalné Birkenstock Erika
Német nemzetiségi képviselő*

Szent Márton emlékezete

2020-ban november 8-án ünnepelte a falu a védőszentjének, Szent Mártonnak a napját.

A katolikus szentmisén dr. Cziglányi Zsolt megemlékezett védőszentünk példamutató életéről és jócselekedeteiről. A mise végén a Pogányi Horvát Egyesület kórusa, a Menyecskek, a Vizin zenekar kíséretében Szent Mártont dicsőítő énekeket adott elő, így varázsolva ünnepi hangulatot a templomba.

A zenekari kíséret, a Bethlen Gábor Alapkezelő által kiírt pályázat (pályázati azonosító: NEMZ-CISZ-20-0134) valósult meg.

Sjećanje na svetog Martina

U 8. studenog 2020. selo Pogan je slavio dan zaštitnika svetog Martina.

Na katoličkoj misi dr. Zsolt Cziglányi prisjetio se uzornog života i dobrih djela našega zaštitnika. Na kraju mise zbor Hrvatske udruge, Snaše iz Pogana, u pratnji orkestru Vizin predstavili su pjesme slaveći svetog Martina, stvarajući tako blagdansko osjećaje u crkvi.

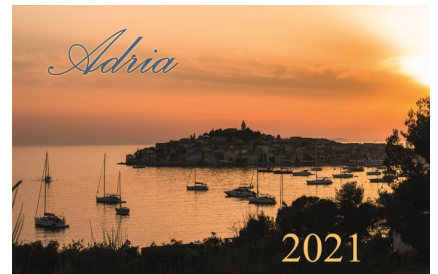
Székelyné Orovicza Erzsébet és Jakab Vivien

Naptár 2021.

Fogadják szeretettel az Alapítvány ajándékát, egy megújult formátumú naptárt, melyet minden háztartásba eljuttatunk.

Ebben az évben nem mindenki tudott nyaralni ott, ahol szeretett volna. Azért választottuk Sándor István adriai fotóit a naptár illusztrációjaként, mert bízunk abban, hogy a következő év nyarát már sokan tölthetik el ilyen szép környezetben.

Glückliches Neujahr!

Sretna Nova Godina!

Boldog új évet!

A naptár a Pogányi Hírek melléklete.
Kiadja a „Pogányért” Alapítvány, Pogány 7666 Széchenyi u. 12.
Adószám: 18320645-1-02 Bankszámla: 10701214-68887311-51100005
A fotókat készítette: Sándor István

A Pogányért Alapítvány nevében boldog, nyugodt karácsonyt és sikeres, vidám új évet kívánok mindenkinek!

*Röder Attila
az Alapítvány elnöke*

Az önkormányzat, a nemzetiségi önkormányzatokkal és a nemzetiségi egyesületekkel karöltve Hagyományok Háza (tájház) kialakítását határozta el. A szakmai előkészítési, tervezési költségek finanszírozására pályázatot nyújtottunk be a Népi Építészeti Programba, sikerrel, 700 eFt-ot nyertünk erre a célra. Az elkészült szakmai anyaggal a később a kivitelezésre pályáztunk, amely felújításnak 24,7 MFt az összköltsége, az igényelt támogatás 19,5 MFt (a cikk megírásakor még nem hirdettek eredményt, de bizakodóak vagyunk). A saját erőt szeretnénk adományokból előteremteni, ezért létrehoztuk a Hagyományok Háza Alapot, amelybe a befizetések az önerőt jelentenék.

Sokat írtunk már a tervezett turisztikai kerékpárútról, amely érintené Pogány kül- és belterületét is. Ezzel kapcsolatban arról számolhatok be, hogy a tervezési folyamatok ez év decemberében zárulnak le, de a kivitelezés legkorábban csak 2022. tavaszán indul. A beruházásnak számos kedvező hozadéka lesz a településünkre nézve, talán a legfontosabb, hogy a Petőfi utca agyon kátyúzott burkolata megújul. Természetesen nem elhanyagolható magának a kerékpárútnak, mint létesítménynek a haszna a sportolás területén sem.

Azt gondolom, hogy talán az eddigi legnagyobb attrakciónak ígérkezik a RELAX Hotel megépítése, amely a Zsályaliget területén valósul meg. Nagy várakozással tekintünk a sok milliárdos beruházás elé, amelynek tervei az engedélyeztetés előtt állnak. A tervezett beruházással kapcsolatban közmeghallgatást is tartottunk. Aki látta a látványterveket, bizonyára egyetért velem abban, hogy a végeredmény fantasztikusnak ígérkezik! Egy ekkora beruházásban sajnos nagyon sok lehet a buktató, ezért egyrészt reménykedünk, hogy a beruházó jól veszi majd az akadályokat, másrészt próbáltunk szerződéses garanciát szerezni az építkezéshez használt külterületi útkárok helyreállítása tekintetében. Remélem hamarosan büszkéek lehetünk arra, hogy a RELAX Pogányban működik. A létesítmény 2022. őszi nyitását prognosztizálták a beruházó szakemberei. De ne legyünk ál-szentek! A büszkeségen túl jól fog esni az a kb. 30 MFt éves adóbevétel is, amelyet a hotel termel majd a falunak, reméljük évtizedekig.

Nyár elején VIS MAIOR pályázati támogatással, jelentős önerő mellett a Falucska dülő felső 500 m-es szakaszát mart aszfalttal tettük rendbe. A korai kritikák ellenére az út még most is áll. Tovább keressük a lehetőséget a vízelvezetésre, és a teljes út szakasz javítására. Átmeneti megoldásként közúzalékkal javítottuk az alsó szakaszok úthibáit.

Pályázati támogatásokkal új aszfalt burkolatot kapott az elmúlt években több utcánk is, de természetesen minden lehetőséget megpróbálunk kihasználni, hogy ezt a folyamatot tovább folytassuk. Van még remény a Jókai utca burkolatának felújítására a MFP-ban. A Petőfi utcában a legkritikusabb úthibákat saját erőből, hideg aszfalttal javítjuk, erre a célra ép a napokban vásároltunk 2 tonna zsákos anyagot. A jövő évben – pályázattal vagy anélkül – a főutca melletti járda felújítását kell elvégeznünk. Problémát jelent azonban, hogy a Magyar Közút Nonprofit Zrt. még mindig nem adta át a falunak a kezelési jogot (nem a falu tulajdonában van a járda).

A településünk zöldterületeinek gondozását Petrovics Zoltán és csapata, valamint települési- és azon kívüli vállalkozók végzik, szerintem nagyon jól. A falugondnokaink munkáját segítő egy OPEL Movano tehergépkocsit vásároltunk és nem oly régen egy multifunkciós kistraktor állt csatasorba. Mindezeket önerőből, hitel felvétele nélkül szereztük be. Terveinkben szerepel egy önkormányzati, vagy más alapokon szerveződő nonprofit kft. megalapítása, amelynek pénzügyi tervein a képviselők-ből alakult munkacsoport dolgozik.

Büszke vagyok a nemzetiségi önkormányzatok és a nemzetiségi egyesületek, valamint a pogányi civil szervezetek munkájára, eredményeire. Az önkormányzat lehetőségei szerint támogatja is munkájukat. Nem kívánom előtérbe helyezni egyik szervezetünket sem, de nem tudom megállni, hogy ne gratuláljak a Pogányi SE vezetőjének és a futbalcsapatnak, szerintem ők az év nagy meglepetése és győztese!

Az év krónikájába még számtalan dolog tartozna, amely fontos-

sága miatt említést érdemelne. A hely azonban véges a Pogányi Hírek karácsonyi számában. Az írás folytatása helyett azonban szeretném felajánlani, hogy a fentiekkel, vagy bármi mással kapcsolatos kérdéseikre – a jelen pandémiás helyzet miatt első-sorban telefonon – szívesen válaszolok, és ezt teszik választott önkormányzati képviselőik is. Elérhetőségeinket megtalálják a pogany.hu honlapunkon, amelynek gyakori látogatását egyébként is szeretettel ajánlom, mert azon számtalan friss és fontos információ található.

Köszönöm, hogy elolvasták az éves beszámolómat!

Juhász Zoltán polgármester

Márton napi gondolatok

A Pogányi Hírek korábbi számában már foglalkoztam a sajnálatos módon feledésbe merült Márton napi búcsúval. Akkor sem feltételeztem, hogy ezen bárki is változtatna, de szerencsére nosztalgikusan még napjainkban is beszélünk róla, legalábbis azok, akik még részesei voltak ennek az évszázadok óta megtartott ünnepnek, mely szinte röpke évtized alatt merült a feledés homályába. Néhány éve, mint annak idején említettem, lakótársam hiányolta, hogy az önkormányzat nem hívta a búcsúra, most ifjú hölgy lakótársam kifogásolta, hogy a rendezvény / mármint a búcsú/ nem volt hirdetve. Nekem úgy tűnik, hogy még mindig és egyre inkább tisztázatlan Szent Márton, falunk védőszentjének névnapja körüli hagyomány lényege. Ez az egyházi ünnep a családok, rokonság, majd a későbbiekben a munkatársak részvételével történő vendéglátáson alapult. Sajnálatos módon folyamatosan elapósodott, míg végül már csak maga az ünneplés maradt, de hogy mit is ünneplünk, az már feledésbe merült.

Már a római időkben november 11. a téli évnegyed kezdőnapja volt, akkor az új termésből, az újborból nagy lakomát tartottak. Általában ludat, vagyis a hadisten, Mars szent madarát ették, ami latinul „avis Martis” /Mars isten madara/. Ebből lett a „Márton madara”, a karácsony előtti 40 napos böjt előtti utolsó ünnep. Ilyenkor nagy evések, ivások voltak. Szokás volt, hogy libából, különösen annak hátsó részéből küldenek a papnak is, innen ered a „püspökfalat” kifejezés. Márton napi lakomáról az első írásos feljegyzés 1171-ből származik. Ez a paraszti év végét jelezte és az újbor kóstolására ekkor került sor. Meg kell jegyeznem, hogy a Pogányba települt boszniai őslakosság liba vágási hagyománya ezen a napon nem volt. Igaz ugyan, hogy püspökünk története az őshazában is ismert volt már azokban az időkben, de talán nem annyira élt, mint nálunk. A magam részéről sajnálom az elfeledett időket és még inkább azt, hogy helyette nem kaptunk semmit, ami kárpótolna bennünket, és amit sajátunknak tudnánk tekinteni. Leültem a temetőben, a Szent Mártonról elnevezett emlékpark padjára, és azon gondolkodtam, hogy mi, a védőszentünk utódai, vajon méltók vagyunk-e arra, hogy megünnepeljük névnapját. Maga a park ebből a múltból semmit sem fog megőrizni, ha maga az ember mindent feledésbe enged.

A kocsma teraszán szóba került a Márton napi búcsú időpontja. A kialakult vita, inkább tanácsalanság, egyértelműen azt az eredményt hozza, hogy senki sem tudja. Hogy magában mi is az a búcsú, azt már magam is tudom, hogy fogalmuk sincs.

Dragovác Márk

„Több száz virágot hozott egy lakótársunk nappalijában a karácsonyi kaktusz. Ez a kaktusz nevével ellentétben nem sivatagi környezetből, hanem a brazilai esőerdőkből származik. „

EMLÉKEZÜNK

Németh Melissza (2009-2020)

Mosolyodat nem láthatjuk,
nevetésedet nem hallhatjuk
többé.
Köszönjük, hogy ismerhet-
tünk!

Tanítóid és társaid

Mary Elizabeth Frye:
Ne jöjj el sírva síromig

Ne jöjj el sírva síromig,
Nem fekszem itt, nem alszom itt;
Ezer fűvő szélben lakom
Gyémánt vagyok fénylő havon,
Érő kalászon nyári napfény,
Szelíd esőcske őszi estén,
Ott vagyok a reggeli csendben,
A könnyed napi sietségben,
Fejed fölött körző madár,
Csillagfény sötét éjszakán,
Nyíló virág szirma vagyok,
Néma csendben nálad lakok
A daloló madár vagyok,
S minden neked kedves dolog...

Síromnál sírva meg ne állj;
Nem vagyok ott, nincs is halál.

Takács Jenő

/ Pixi /
(1953 – 2020)

Sajnálatos módon megkéstem Jenő Barátunk munkásságának méltatásával, akinek a faluért, értünk tett fáradozását életében szerettem volna megköszönni. Munkatársa már korábban hívta fel figyelmemet arra, hogy Jenő nyugdíjba megy és jó lenne méltatni eddigi tevékenységét, ugyanis életútja meglehetősen érdekesen alakult. Gondoltam, hogy megvárom, amíg beilleszkedik a nyugdíjasok mindennapi életébe, majd azután visszatérek a témára és elmeséltetem vele életpályáját lapunk olvasóinak. Sajnos, a sors másként akarta és rövidre szabott nyugdíjas évei nem tették lehetővé, hogy elmondja mindazt, amit mi most csak hiányosan tudhatunk meg. Együtt gyerekeskedett korosztályommal és élte a falusi emberek mindennapjait, amolyan falusi módon, ahogy kortársai is tették. A természet gyermeke volt. Erdő- mező ismerője és amolyan igazi, segítőkész jó barát. Keze munkája számos helyen megtalálható otthonainkban. Kutatva a múlt emlékei közt, csak a jókat találhatjuk. Nem hiszem, hogy találnék olyan embert településünkön, akinek életpályája hasonló lenne, mint az övé. Ifjú korában a helyi Tavasz Termelőszövetkezetbe került, ahol lakatos szakmát tanult. A sors úgy hozta, hogy a tsz összevonásra került a reménypusztai „Új élettél” és beolvasztotta őt is, majd új helye nevet változtatott és barátunk a megalakult részvénytársaság dolgozójaként folytatta életét. Jenő felült egy kombájnról és évtizedekig ugyanazon a helyen aratta a mindennapi kenyérnek valót. Egész életét ugyanott töltötte és becsületes, szorgalmas munkájával, munkatársai megbecsülésének közepette fejezte be azt, megérdemelt nyugdíjazásáig. Nincsen a határnak olyan része, amit ne úgy ismert volna, mint a saját tenyerét. Gyakran láttam hazafelé ballagva jó hangulatban, míg nem az egyre fáradtabb barátunkon erőt vett a kór, melyet már nem volt képes legyőzni. Sokan vagyunk, akik emlékeztünkben őrizni fogjuk életének egy-egy momentumát és mindazt, amit értünk tett és neki köszönhetünk. Nyugodjál békében!

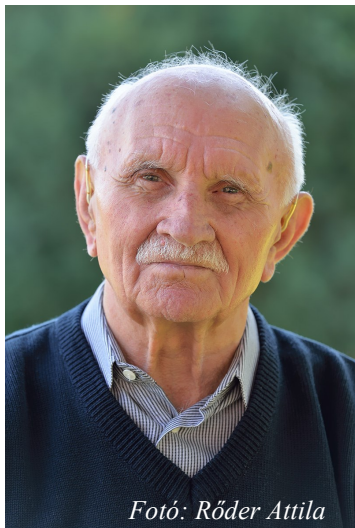
Dragovác Márk

Emberovics Márkó

„Cukor Márkó bácsi”
(1922-2020)

Lapzártakor érkezett a szomorú hír, meghalt Márkó bácsi. A Pogányi Hírek 2017-ben kereste fel, hogy elmesélje élete történetét. Ő az a volt lakótársunk, aki ebben a faluban jött a világra és közel megérte a 100. életévét. A legöregebb Pogányban született ember. Annak idején sokat és lelkesedéssel mesélt a szinte évszázados múltjáról. Terveztük és reménykedtünk abban, hogy egyszer elhozzuk szülőfalujába, melyről oly lelkesedéssel beszélt. „Álmaimban sokat járok Pogányban”- mondta Márkó bácsi. Kár, hogy nem kerülhetett sor az újabb találkozásra, mert sok érdekességet fedhetett volna fel falunk múltjáról. Tiszteletre méltó, volt lakótársunk méltatása nem adná vissza élete részleteit. Ezért valamennyien, akik ismertük és itt lakó pogányiak, ezúttal mondunk köszönetet mindazért, amit értünk tett és kívánjuk, hogy rólunk szőtt szép álmait vigye magával. Márkó bácsi, nyugodjék békében!

Dragovác Márk

Fotó: Röder Attila

Halottak napi megemlékezés a temetőben

Mindenszentek és Halottak napja, a halottakra való emlékezés ünnepe. Megtisztítjuk a sírokat, virágokkal, gyertyákkal díszítjük elhunyt szeretteink sírját. Ebben az évben október 31-én tartottuk az Önkormányzatok közös megemlékezését, az I. és II. világháborús emlékműnél. Emlékeztünk azokra, akik már nem lehetnek közöttünk, akik a hazáért haltak.

Annak idején, amikor a háborúban meghaltak névsorát gyűjtöttük össze csak arra támaszkodhattunk, amit a családoktól, rokonoktól, ismerősöktől kaptunk. A névsor összeállítása sok időt vett igénybe és a nevek felvételekor is mindig volt egy kis bizonytalanság: valóban mindenki neve felkerült-e, nem maradt ki senki? Most egy hiánypótlásról szeretném tájékoztatni Önöket, a Hadtörténelmi Intézet és Múzeum feldolgozta az I. világháborúban elhunytak adatait, az alábbiakban a honlapjukról idézek:

A 2010-es évek elején, közeledve az I. világháború kitörésének 100. évfordulójához, a közvélemény érdeklődése egyre inkább a már-már elfeledett, az emberiség öksztasztrófájának tartott világháborús történései felé fordult. *Folytatás az 5. oldalon*
A családi legendáriumok leginkább a hősi halált halt, hadifogságba esett hozzátartozók emlékét vagy a megsebesült családta-

gok történeteit őrizték meg. Érthető módon a mai hozzátartozó minél több adatot szeretne megtudni a keresett hozzátartozó I. világháborús sorsára vonatkozóan. Eddig azonban mindenki által hozzáférhető, szabadon kereshető adatbázis nem állt rendelkezésünkre. Az I. világháború során kifejezetten Magyarország veszteségi adatainak összegyűjtésére próbálkozások ugyan történtek, de teljes körű, hiteles összegzésre eddig nem került sor. Szükséges megjegyezni, hogy 100 év után ez a veszteségi adatbázis soha nem lehet teljes, hiszen már nem áll rendelkezésre minden egykori forrás. Azt is tudni kell, hogy az Osztrák-Magyar Monarchia haderejének veszteség nyilvántartása – különféle okok miatt – már 1914 végén sem volt pontos, nem beszélve az 1918. novemberi katonai összeomlás időszakáról, ahol a veszteségek dokumentálása rendkívül hiányos lehetett.

A HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum ezt a mulasztást pótolta, egy olyan, Európában is példa értékű projekttel, amelyre méltón büszkék vagyunk. A jelentős társadalmi és szakmai igény alapján a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum, a Honvédelmi Minisztérium külön erre a célra biztosított támogatásával 2012-ben kezdte meg a magyar honosságú katonák veszteségi adatainak kereshető adatbázisba történő feldolgozását. Ez a Magyar Katona Áldozatvállalása, azaz a hősi halált halt, megsebesült és hadifogságba esett katonák adatbázisa.

A honlap ahol részletes adatokat kaphatunk:
katonahoseink.militaria.hu

*Dragovác Ágnes
Horvát Nemzetiségi Önkormányzat*

Pályázati kiírások a 2021.évre

A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. pályázatot hirdetett a 2021. évre vonatkozóan. A kiírás célja: a nemzetiségek kulturális hagyományainak, tárgyi és szellemi kulturális kincsei megőrzésének, értékhozó tevékenységeinek, a teremtésvédelem érdekében végzett tevékenységeinek támogatása, valamint a közművelődési feltételeinek javítása érdekében, a nemzetiségi közösség egészét érintő, a nyelvi és kulturális identitás szempontjából meghatározó kulturális és tudományos kezdeményezések támogatása. A kiírásnak megfelelően 5 pályázatot készítettünk elő.

- Pogányi Horvát Hagyományok ünnepség sorozat
- Balkán fesztivál 2021
- Zarándokút, ami összeköt minket
- Mária hitéleti út
- Szent Márton napi búcsú

Bízom abban, hogy sikeresek lesznek a pályázataink. Köszönetet mondunk Hullár Péternek, aki a pályázatok összeállításában kiváló munkát végzett.

*Dragovác Ágnes elnök
Horvát Nemzetiségi Önkormányzat*

A Faluház és a Könyvtár nyitva/zárva tartásáról

A kormányrendelet értelmében a Faluház és a Könyvtár, november 11-től zárva tart. Sajnos.

Már átértük ezt tavasszal, így most van már gyakorlatunk abban, hogyan kell túlélni...

A Könyvtár a szokásos módon szolgáltat: előzetesen leadott könyvigényeket (Messengeren és a 06-20-445-1644-es telefonszámon) egyeztetett időpontban átadom az Olvasóknak.

A következő linken válogathatnak a könyvtármunkánkban: <https://bksr.csgyk.hu/pogany>

Továbbra is kapunk új könyveket a Csorba Győző Könyvtár jóvoltából, ezek képét közzéteszem a Pogányi események FB csoportban. Örömmel várom a megkereséseket!

A Faluház zárva tart a Látogatók előtt, de ideiglenesen helyet kapott a háziorvosi rendelés és az Esztergár Lajos Család- és Gyermekjóléti Szolgálat munkatársának fogadóórája is.

Aldott Karácsonyt és boldog, egészséges Új Esztendőt kívánok minden kedves Pogányinak!

*Fejes Andrea
Fotót készítette: Petrovics Zoltán*

Adventi készülődés

Az idei évben sajnos az adventi készülődés is másképp zajlik, mint ahogy azt korábban megszoktuk. A Német Egyesület és Önkormányzat tagjaiként azonban nem adtuk fel!

Két alkalommal is találkoztunk. Először akkor, amikor kékfestő mintájú díszeket készítettünk: rajzoltunk, szabtunk, lamináltunk.... és persze közben ötleteltünk.

Másodszor pedig akkor, amikor feldíszítettük az Iskola - Óvoda – Bölcsőde előtti fenyőfákat. Csípős hideg volt, de szépen süttött a nap, így jó kedvűen rakosgattuk a díszeket. Nagy segítségünkre volt a méhészek kosaras autója. Köszönjük az önzetlen közreműködést Iktics Mátyásnak!

Azért, hogy ne fagyjunk meg teljesen, forró italtól pedig önkormányzatunk Elnöke gondoskodott.

Lehet, hogy a rendkívüli helyzetnek köszönhető, hogy másképp alakul a karácsonyra készülés, de az biztos, hogy sikerült hagyományt teremtenünk. Jövőre is szeretnénk részt venni falunk díszítésében!

*Pálmáné Mercz Beáta
Német nemzetiségi képviselő*

ISKOLA HÍREI

1. A BOLYAI ANYANYELVI CSAPATVERSENY megyei fordulóján 5. helyen végzett a 4. osztályosok csapata.
Csapat tagjai: Harasztia Dominik, Horváth Ákos, Kereszti László Aurél, Kránicz Kornél
Felkészítő: Szélig Terézia

2. A BOLYAI MATEMATIKA CSAPATVERSENY megyei fordulóján 1. helyen végzett a 4. osztályosok csapata.
Csapat tagjai: Hornok Ádám, Horváth Ákos, Kereszti László Aurél, Kránicz Kornél
Felkészítő: Szélig Terézia

Szép volt fiúk! Gratulálok a teljesítményhez! Sok sikert az országos versenyhez! Teri néni

*Szélig Terézia
intézményegység-vezető*

fotó Szélig Terézia

Nem csak a helyi iskolába járó gyerekek érnek el szép sikereket.

Róder Ádám egyéni kategóriában a Kalmár László Matematika verseny megyei döntőjében első helyen végzett, az országos döntőben 8. helyezést ért el!

Gratulálunk a pogányi gyerekeknek!

A Szerkesztőség

Együtt jobb, szebb, vidámabb és persze, hatékonyabb

A címbéli mondattal tudnám legpontosabban jellemezni a közösen végzett munkát és azt az elégedettséget, amit a közös alkotás során élünk meg.

Így készült el a faludekoráció is, amelyet az újság kézbevételekor már láthatnak az Önkormányzat és a Faluház előtt. Minden ember segítőkész, minden ember a szeretet adni, ha megkérjük rá. Ha érzi, hogy hasznos lehet a tudása vagy a munkája a közösség vagy akár a szomszéd számára. Ha egyszer már adott és segített, akkor bátrabban fog ő is kérni, és ezzel kezdetét vesz egy körforgás: hol adunk, hol kérünk, de mindenképpen nyerünk! Nyerünk, mert kapcsolatokat építünk, megismerjük egymást, helyünk van a faluban, a helyi közösségben.

Azt szokták mondani, hogy „annyi ember vagy, ahány nyelvet beszélsz”. Ezt azzal toldanám meg, hogy annyi ember vagy, ahány közösséghez tartozol.

Úgy gondolom - a vírushelyzettől és a közelgő ünnepektől függetlenül -, hogy azok a falvak gyarapodnak, ahol a vezetők a helyi közösségre építenek, ahol a közösség is érzi ezt, ezért folyamatosan bővül és erősödik. Pogány szépen halad ezen az úton!

Végezetül, szeretném megköszönni az anyagi támogatást, a fizikai és tudásbéli segítségét kis közösségünk - vagy, ahogy egyik kedvenc gyerek barátom mondaná: „a mi kis falunk”-lakóinak:

Antal Tamásnak, Balikó Patrícianak, Beke Líviának, Birkenstock Zoltánnak, Dóczi Tibornak, Petkó Kingának, Petrovics Zoltánnak és Veres Zoltánnak.

Fejes Andrea

Kedves Pogányaiak!

A Pogányi Sportegyesület nevében szeretném megköszönni, hogy ebben az évben is sokan segítettek munkánkat. Az önkormányzati támogatás, és még jónéhány adomány nélkül sokkal nagyobb zökkenőkkel kellett volna szembe néznünk. A játékosok, edzők igyekeztek megfelelni az elvárásoknak és a felnőtt csapatunk megnyerte az őszi bajnoki kiírást. **Veretlenül, 1 döntetlen, és 8 győztes mérkőzés után az első helyről várjuk a tavaszt.**

Az utánpótlás csapataink létszáma megcsappant, de igyekszünk tavaszra felduzzasztani. Akik maradtak azoknak köszönjük a kitartásukat, és várjuk őket is a tavasszal.

Megköszönöm a segítők, rendezők munkáját, a szurkolóknak a hétről-hétre történő buzdítást, szurkolást. Külön köszönöm a vezető edző színvonalas tájékoztatását, amit rendszeresen, a pogányi eseményekben olvashatunk. Reméljük tavasszal is hasonló jó hírekkel szolgálhatunk!

Mindenkinek jó egészséget, kellemes, boldog ünnepeket, és újévet kíván az egyesület vezetősége!

Hegedűs József SE elnök

A végső nyugalom helye

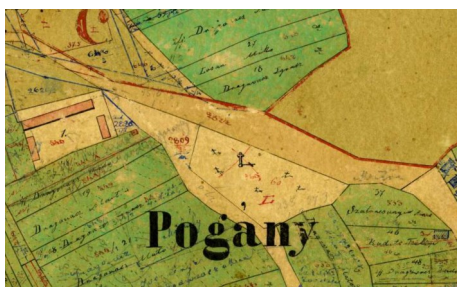
„A temetők a nagy népsűrűség ellenére a legmagányosabb helyek a világon”

/John Ajvide Lindqvist/

Valamennyien tapasztaljuk, hogy emberemlékezet óta, év vége felé, a Mindenszentek és Halottak napja alkalmával megszépülnek a végső nyugalom helyszínei. Temetőlátogatási szokásaink általában erre az időszakra korlátozódnak. Az év többi napján is látni elvéve egy-egy látogatót, de jellemzően a tömeges megemlékezés időszaka ez. Nemrégiben jómagam is több órát töltöttem temetőnkben és gondolkodtam el a látottakon. Ahol megjelenik az emberi élet, ott egy időben, velejárójaként, a kevésbé emlegetett halál is ott van. Pogányban két régi temető van. A tévesen emlegetett horvát és német. Gyermekkoromban is így nevezték, de a valóság az, hogy nem az etnikum, hanem a vallási felekezet határozta meg, hogy ki, hova került végső nyugalomra. Abban az időben a települést bosnyákok és németek lakták. Az itt élő

német kisebbség az evangélikusokhoz tartozik, míg a bosnyákok katolikus felekezetűek. A két csoport végül egy közös, a tanácsi rendszerben létrehozott új temetőbe került. A még itt élő legöregebb emberek sem emlékeznek arra, hogy a legkorábban ismert temetkezési hely a lenti falu nyugati fekvésű domboldalán volt, amint azt a korabeli térképeken még megtaláljuk. Látsszik, hogy a legrégebbi temetkezési hellyel egy időben már a másik kettő is jelölve van, amiből arra következtetünk, hogy egy ideig megvoltak a régi keresztjei, de temetkezés itt már nem volt.

A síremlékek mentek a legnagyobb változáson át. Nyomon követhető, hogy az emberiség minden időben arra törekedett, hogy emléke minél tovább maradjon fenn az utókor számára. Minden erőlködés ellenére azonban az anyag, amiből készült, megadja magát az idő vasfogának. A fakeresztek a maguk egyszerűségében is méltóságteljesek voltak a sírhant megjelölésére. A bosnyákok erre a keresztre ún. sírkendőt raktak, de a textíliából készült díszes kendő nagyon hamar tönkrement az időjárás viszontagságai miatt. Ekkor a még élő hozzátartozók cserélték azt. Amíg volt hozzátartozó, aztán ha nem volt, aki cserélje, akkor már a „gazdátlan” vált sír, a fából készült kereszttel együtt eltűnt. A sírhant még egy ideig dombocskas formájában jelezte a hajdan volt ember maradványainak helyét, míg az anyaföld ki nem egyenlíti azt, és ezzel már nyoma sem marad a volt temetkezési helynek. Régi temetőnk, a még megmaradt sírköveken kívül tele van az ilyen halmocskákkal, melyek alatt elődeink földi maradványai találhatók. Sajnálatos

módon a sírkövek állapota is nagyrészt már a mulandóság határára van. Egy lényeges eltérés látható a régi és mostani temető között. A régi sírok kelet-nyugati elhelyezkedésűek. Annak idején ez az elhelyezés azért volt, hogy az elhunyt a napkeltével reggelente szembesüljön. A rájuk vésett nevek és feliratok már csak részben olvashatók. Halottak napja után végigjártam a helyszínt és azt próbáltam megtudni, hogy hány síremlék van, melyet már senki sem látogat. Ez megállapítható abból, hogy nincsen rajta sem mécses, sem élő virág, eltekintve azokat, melyeken az élő virágok még tartják magukat, de semmi jele nincs annak, hogy bárki is a közelmúltban járt volna ott. Legnagyobb kárt az évszámok olvashatatlansága okozta. Nehéz lenne következtetéseket levonni a család vagy az ősök vonatkozásában. A régi neveket ismerve, helyenként csak következtetni tudunk a családra. Ugyanolyan vezetéknévű családok sokasága nem teszi lehetővé a rokoni kapcsolatok kiderítését. Mintegy 60 olyan sírkövet találtam, melyekről valószínűsíthető, hogy már nincsenek élő hozzátartozói az eltávozottnak. Önmagában végigjárni a régi temetőt ilyenkor szép látványt nyújt. Sajnálatos módon, egy idő után ez is végleg el fog veszni. Nem tudom, hogy az ilyen magukra hagyott sírkövek összegyűjtése /mint erre sok helyen már van példa/ egy helyre és amolyan kegyeleti parkként történő megőrzése nem volna-e célszerű. Talán a Szent Márton emlékpark környékén megnyugtató megoldásként lehetne elhelyezni és megőrizni / egy ideig / a régmúlt idők emlékeit.

- Fotók: 1. Az ember és a sírkő is a múlt már
2. A régi térképeken látszik az egykori temető helye
3. Megtaláltam az egyik legrégebbi vízimalom tulajdonosának, Keszerice Istvánnak is a sírját.

Dragovác Márk

Fotókat készítette: Dragovác Márk

Könyvajánló: A herceg és a lányka

A Nők Lapja szerkesztőjének, Mörk Leonórának legújabb könyvét szeretném a kedves Olvasók figyelmébe ajánlani. A cselekmény két szálon fut térben és időben is. Részben napjainkban játszódik, részben a múltba kalandozik, váratlan fordulatokban és zenetörténeti érdekességekben bővelkedik. Két szerelem sokszólamú története ez, amelyet Beethoven muzsikája fűszerez.

Könnyű, édes, igazi karácsonyi olvasmány, amit bekuckózva, egy bögre meleg itallal karöltve kell olvasni.

Jó kalandozást kívánok: Fejes Andrea

Magamról

Már nagyon régóta fotóztatok, de ez talán akkor kezdett el igazán érdekelni, amikor megszületett gyermekünk. Szerettem volna a növekedéséről minél jobb képeket készíteni. Ugyanakkor a kezdeti eredményekkel sosem voltam megelégedve. A képeimből mindig hiányzott valami plusz, amitől igazán ütös lesz egy kép, ami a legjobban visszaadja a pillanat szépségét. Miután Pogányba költöztünk és megismerkedtem Röder Attilával, megtudtam, hogy a faluban működik egy fotóklub. Természetes volt, hogy tagja lettem, mert próbáltam minden lehetőséget megragadni arra, hogy még jobban elsajátítsam a fotók készítésének tudományát. A belépés és az ott látottak, hallottak tovább inspiráltak ezen érdeklődés irányába. Ezzel együtt járt a fényképezőgép csere, könyvek és ilyen irányú videók keresése. Ez az érdeklődés a mai napig megmaradt, mint ahogy a képeim vonatkozásában a szigorú elégedetlenség és önkritika is. Minden elkészült képből tanulok, hogy máskor mire figyeljek, és mit ne tegyek. A fotózással töltött idő alatt nem alakult ki különösebb irányzat bennem, próbálok minden olyan pillanatot lefotózni, ami a szemnek szép. Mégis nagyon sokszor igen nehéz egy kép-kockában rögzíteni egy komplett esemény hangulatát. Röder Attilával a jó kapcsolat folyamatos. Több ízben megosztottuk egymással a fotózásaink eredményét, így Ő több horvát nyaralóhelyi képet is ismerte. Tekintettel arra, hogy idén a mindenki előtt ismert okokból sokaknak "több Balaton és kevesebb Adria" jutott, ezért felkért, hogy a képeimből készítsünk a pogányi naptárhoz egy Adria fotósorozatot. Így született meg a jövő évi naptár ötlete, amely felkérést nagyon megtisztelve fogadtam.

Sándor István

A karácsonyfa állítás története

A kereszténység megszületése előtt az örökzöld növények és fák nagy jelentőséggel bírtak az akkori germán, római, egyiptomi és kelta népek számára. Ahogy a mai kor embere karácsonyfát állít, úgy az ókori népek örökzöld ágakat akasztottak házai ajtájára, mert azt gondolták, hogy ezzel elűzik a boszorkányokat, rossz szellemeket és a betegségeket is távol tarthatják.

„Az ókori népek a téli napfordulót december 25-én ünnepelték, az első nikaiai zsinat döntése nyomán az egyház 325-ben erre napra helyezte Jézus születésének évfordulóját.” (forrás: mult-kor.hu)

Karácsonyfát először a XVI. században állítottak a Német-római Birodalomban, ahol a fákat már fel is díszítették. Az első gyertyát a feltételezések szerint Luther Márton helyezte el a karácsonyfán. A leírások szerint Luther hazafelé tartott, amikor sugárzó csillagfényeket látott egy fenyőn. A látvány annyira lenyűgözte, hogy a családjának mindenáron be akarta mutatni, ezért gyertyákat helyezett el egy fenyőn.

A karácsonyfa-állítás Amerikában még a XIX. században is ritkaság számba ment. Az első fennmaradt feljegyzés 1830-ból, Pennsylvania-ból származik, ahol a német telepesek teremtették meg ezt a hagyományt.

Bécsben a XIX. század első felében honosodott meg a karácsonyfa állítás szokása. A század közepén már nem csak a művész és arisztokrata, hanem a polgári családokban is megünnepelték a karácsonyt. Érdekesség, hogy Ferenc József feldíszített karácsonyfát küldött 1860 karácsonyán Madeirára Erzsébet királynénak, aki akkor ott volt gyógykezelésen.

A karácsonyfa a XIX. század utolsó évtizedében nagyon népszerű lett. Míg Európában 1-1,5 méter magas fákat állítottak, addig Amerikában plafonig érő fákat díszítettek.

Míg a XX. század elején a tengerentúlon házilag készített díszeket tettek a fenyőfákra, addig a németek még mindig az almát, a mogorót vagy és marcipános sütit választották dísznek.

Magyarországon is a német származásúak honosították meg a karácsonyfákat. Brunszvik Teréz, az első hazai óvoda megalapítója állított fel karácsonyfát 1828-ban az óvodában. Egyes források szerint a karácsonyfa hazai elterjedésében a Podmaniczky és a Bezéredy családoknak is. Számos műalkotásban is megjelent a karácsonyfa motívuma, így pl. Jókai Mór A koldusgyermek című elbeszélésében.

Mára a karácsony elüzletiesedett. A Magyar Iparművészet című

folyóirat 1911-ben így írt erről: „A legújabb kor azonban kissé kegyetlenül és tapintat nélkül bánt el a karácsonyfával... Hamis aranyban ragyogó cifraságok, ezerszármra előállított hazug pléh- és üvegdiszkek jöttek létre ilyenképpen, valamenynyien olyan dolgok, amelyeken rajta van a gyár és az en gros üzlet

szaga, s amelyek az ízléstelenségen kívül az idegenségük miatt sem tudnak megfelelni annak a célnak, amelyre vállalkoztak... S ez előtt az áramlat előtt semmi sem szent, még a józan ész sem: a fenyőfa ágaiból legújabbban villanygyertyák nőnek ki, s míg a gyertyák apró lángja fel tudta bennünk ébreszteni mindazt a lelki kincset, amelyet emlékek, visszpillantások, átélt boldog órák töredékeképpen a lelkünkben megőriztünk, a villanykörték hideg fénye semmit sem tud róluk s fényes világossága dacára mi sem látunk benne semmit... Egy karácsonyfa, amelyet magam csináltam, az egész múltamat, mindent, ami az emlékeimben kedves, meghitt és kellemes, jelentheti a számomra, de mit kezdjek egy fával, amelyet idegen emberek csináltak meg anélkül, hogy ismertek volna engem?”

Tihanyiné D. Aranka elnökhelyettes
Német Nemzetiségi Önkormányzat

p *mp* *p*

1. Stíl - le Nact, hei - li - ge Nacht, Al - les schläft, ein - sam wacht
2. Csen-des éj! Szent-séges éj! Min - de - nek nyug - ta mély
3. Csen-des éj! Szent-séges éj! An - gya - lok hang - ja kél,
Szív ö - rülj, higgy, re - mélj,

nur das trau - te, hochhei - li - ge Paar, Hol - der Knabe im lo - ckigen Haar,
Nincs fent más, csak a szent szüle - pár, Drá - ga kis dedük ál - ma - i - nál:
Hald a meny - nye - i hal - le - lu - ját, Szer - te zen - gi e drága sza - vát:
Is - ten Szent Fi - a hin - ti re - ad Aj - ka vi gasza - dó mo - so - lyát:

fp *mp*

sclaf' in himm - lischer Ruh' sclaf' in himm - lischer Ruh!
Szent Fi - ú a - lud - jál! Szent Fi - ú a - lud - jál!
Krisz - tus meg - sza - ba - dit! Krisz - tus meg - sza - ba - dit!
Krisz - tus meg - szü - le - tett! Krisz - tus meg - szü - le - tett!

Halloween vagy Betlehem?

Több, mint harminc év távlatából is emlékszem, hogyan kerültem annak idején Pogányba és mi tartott itt? Hogyan lettem "beteleptült", ahogy annak idején a pogányiak hívták, a városból ideköltözött embereket. Ami igazán megfogott, az maga a falu, az emberek és az érzés, amit városiként korábban soha nem éreztem.

Jól emlékszem az itt töltött első karácsonyra is. Igazán magasztos és felemelő érzés volt, amikor, csengőszóval, karácsonyi énekekkel, bekecsben, hatalmas prémes kucsmákban jöttek a gyerekek. Körbe fogva a jászolt, finoman, lassan, énekelve, csilingelve, pontosan úgy, ahogy azt az ünnepi hangulat megkívánta. Sajnos, már egy jó ideje, hiába várjuk őket, nem jönnek. Nem tudom, mi lehet az oka, hogy elmaradt ez az igazán szép és magasztos hagyomány? Nekem hiányzik és gondolom még sokunknak, akik már láttak ilyent.

Van helyette Halloween, riasztó kicsit ostoba, szellemmé faragott tökökkel, ami egy teljesen más kultúrkörből származik. Nekem idegen, gondolom másoknak is. Nem értem igazán, mit keres itt, egy nekünk furcsa és szokatlan népszokás? Gondolom, Skandináviában, Amerikában vagy azokon a helyeken, ahol kelta hagyományok élnek, nem hordják körbe a mi Betlehemünket. Nem mások szokásait kellene másolnunk, majmolnunk, hanem a sajátunkat kellene életben tartani. Úgy érzem, fel kellene eleveníteni, ezt a nagyon régi, szép hagyományt, ami ősidők óta a mienk és nem lenne jó, ha végleg eltűnne az életünkben.

Nem tudom pontosan kinek is lenne a dolga, feladata megszervezni, hogy karácsonykor ismét bekopogjanak a "Betlehemesek" a házakba? Egyházé, Önkormányzaté, vagy egyszerűen a faluban élőké? Nem tudom, de valakinek, valakiknek tennie kellene valamit, mielőtt végleg feledésbe merül ez a szép hagyomány, ami a karácsonyt még szebbé, magasztosabbá, meghittebbé tehetné.

Ács Gyula

Kerti hulladékok égetése

Magyarország Kormánya 549/2020. (XII. 2.) Korm. rendelete, mely a koronavírus-járvány miatt bevezetett veszélyhelyzet idején alkalmazandó, levegőminőséggel összefüggő szabályokról szól, alapján a veszélyhelyzet megszűnéséig (vagyis jelen állás szerint február 8-ig) továbbra is a települési önkormányzatok hatáskörében marad „a háztartási tevékenységgel okozott légszennyezésre vonatkozó egyes sajátos, az avar és kerti hulladék égetésére vonatkozó szabályok rendelettel történő megállapítása”

Az Önkormányzat hírei

Pogány Községi Önkormányzat Képviselőtestülete 11/2020. (VIII. 4.) számú önkormányzati rendeletével a Pogány, Petőfi u. 34.sz. alatti ingatlan felújítása és majdani üzemeltetése érdekében pénzügyi alapot hozott létre (**Hagyományok Háza Pogányi Alapja**).

Az alap célja, hogy hatékonyan segítse az Önkormányzat fejlesztési és tervezési, valamint vagyongazdálkodási feladatainak ellátását a Hagyományok Háza tekintetében.

Befizetni az alábbi számlaszámra lehet:

11731001-15332879-10070004

A rendelet a **pogany.hu** honlapon megismerhető.

Pogány Községi Önkormányzat Képviselő-testülete 10/2020. (VIII. 4.) számú rendeletével a helyi külterületi közúthálózat működőképességének fenntartása, fejlesztése és javítása céljából Útalapot hozott létre (**Külterületi Utak Pogányi Alapja / KUPA/**). A rendelet további célja, hogy elősegítse a helyi lakossági és a gazdasági érdeket szolgáló külterületi közutak és csapadékvíz elvezető rendszerek kiépítését. Az útalapba befizetett összegeket az Önkormányzat a rendeletben rögzítettek szerint kiegészíti, és a külterületi utakkal kapcsolatos beruházások finanszírozására költi.

Az alapba befizetni az alábbi számlaszámra lehet:

11731001-15332879-10060005

A rendelet a **pogany.hu** honlapon megismerhető.

A Pogány Községi Önkormányzat a kialakult veszélyhelyzetben segítségére kíván lenni a lakosságnak, ezért az alábbi felhívást teszi közzé: Pogány Községi Önkormányzat az idős, karanténban lévő emberek ellátásához szükséges árucikkek beszerzésében segíteni kíván. **Az igényeket az Önkormányzat telefonszámán /06-72-425-465/, szerda 15.30-ig kérjük jelezni.** A szolgáltatást igénylőket ezt követően személyesen felkeressük. A vásárlási listát és annak ellenértékét borítékban kérjük átadni megbízottunknak. A bevásárlás és kiszállítás csütörtök délelőtt történik. Fenti feladat ellátásában a **Horvát Nemzetiségi Önkormányzat** és a **Német Nemzetiségi Önkormányzat** nyújt segítséget Önkormányzatunknak. Ezen kívül az egészségügyi ellátás tekintetében, gyógyszerek beszerzésében **Halmos Anna** szociális munkást, önkormányzati képviselőt kereshetik a **06-20/275-8623**-as telefonszámon.

*Juhász Zoltán
Polgármester*

Német Nemzetiségi Önkormányzat hírei

A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. által meghirdetett „Nemzetiségi kulturális kezdeményezések 2021. évi költségvetési támogatására” elnevezésű pályázatra képviselőtestületünk 9 db pályázatot nyújtott be a következő témákban:

1. Pogányi Német Szakácskönyv és ételbemutató
2. Pogányi Német Nemzetiségi Újság
3. Pogányi Német Tanulmányút
4. Márton Napi Német Rendezvény Pogányban
5. Pogányi Német Hagyományápoló Foglalkozássorozat gyerekeknek
6. Pogányi Német Mesedélutánok
7. Pogányi Szüret
8. Német Értékek Megőrzése
9. Hagyományos Sváb Szakmák Napja

Fentiekben túl tervezzük, hogy pályázunk nyelvi tábor megtartására is, melynek az idei évben is nagy sikere volt.

A pályázatok összeállítása Hullár Péter hathatós közreműködésével történt, melyet ezúton is köszönünk!

Bízunk abban, hogy minél több pozitív elbírálást kapunk és a tervezett programokat jövőre megtarthatjuk, hagyományainkat és értékeinket együtt vihetjük tovább.

*Tihanyiiné D. Aranka elnökhelyettes
Német Nemzetiségi Önkormányzat*

Egykoron és ma - karácsonyi pillanatok

Változik a világ, változik életünk, változnak a mindennapjaink, ma ez igazabb a járvány miatt, mint bármikor. A családjunk életében mégis van valami, ami minden év végén ugyanaz, ami állandóságával lezár egy esztendőt. A Szenteste. Évtizedek óta, a családi hagyományok szerint ünnepeljük. A dédszülők, nagyszülők, szülők szokásainak felelevenítésével.

December 24-e böjti nap, zsíros étel és hús nem kerül az asztalra. A nap folyamán az alábbi ételek készülnek: csurgatott leves hozzá pirítós kenyér, túró, tejföl, savanyú krumpli leves hallal, pogácsa, ami lisztből, vízből, sóból áll össze, a tetején bevagdossa pirospaprikával megszórva. A Szentestét csak szűk családi körben ünnepel-

jük. Régen nem volt karácsonyfa, hanem csak néhány fenyőág az asztal sarkába állítva dióval, almával és néhány szaloncukorral díszítve. Ma már fenyőfát díszítünk. Az asztal alatt szakajtóban azok a termények, amik a kertben és a földeken abban az évben megteremték. Az asztal fehér abrosszal terítve, csészében búza, kukorica, árpa, közepében gyertyával. Szintén odakerül még a vörösbör, fehérbör, pálinka, a Luca napi búza, héjas dió, fokhagyma, szőlő, kenyér, piros alma, pénzzel megtűzdelve. A kenyérre és az almára rózsafüzér kerül, hogy a családot egész éven át oltalmazza. A kenyér és az almába szúrt pénzek jelentése: a következő esztendőben legyen a családnak elég pénze és mindig legyen kenyerre. Az este legmeghatóbb mozzanata az, amikor a család fő, kezében a terményekkel megtöltött csészével és a gyertyával kopog az ajtón, mielőtt belépne a szobába, áldást kér a házaszszonnyól. Az áldást követően, a magokból egy keveset széthint a szobában, meggyújtjuk a gyertyát, az asztal elé letérdelünk és csendben imádkozunk. Ezután kezdődik a vacsora. A héjas diót feltörjük, ha egészséges a belseje, mi is azok leszünk, a fokhagymából is eszünk, „egészségvarázsló” jelentése van. Fokhagymás tört bab is kerül az asztalra, kenyérre kenve kóstoljuk. Szőlőt eszünk, a borokból és a pálinkából is iszunk egy keveset. A főétel, a füstölt halból készült halászlé és a zsír nélküli bablevés, széles metélttel. A vacsora végeztével együtt indulunk a templomba, a szentmisére.

A Karácsony, e szép hagyomány megőrzésével annak átélésével veszi kezdetét.

Az a mérhetetlen gazdag kincs, amelyet őseink évszázadokon át megőriztek, sajnos felejtődnek. A népszokások eltűnésével nem csak szokásainkat veszítjük el, hanem identitásunkat is. Örölnék annak, ha a szokások azokban a családokban, ahol elvesztek, eltűntek, újból lendületet kapnának és folytatódtnának.

Áldott, békés Karácsonyt kívánok mindenkinek!

Dragi citatelji!

Želimo vam sretan i blagosloven Božić, da ga provedete u najboljem zdravlju, radosti i veselju!

Dragovác Ágnes
Horvát Nemzetiségi Önkormányzat

Akire büszkék vagyunk

A Baranya megyei Család, Esélyteremtő és Önkéntes Ház idén három kategóriában várta a megyében legkiemelkedőbb munkát végző önkéntesek jelöléseit. A Pogányért Alapítvány Halmos Anna szociális munkást, önkormányzati képviselőt jelölte e megyei szintű elismerésre.

Anna mind a tavaszi-, mind pedig a jelenlegi pandémiás helyzetben nagy segítségére volt és van a falu idős, beteg lakóinak. Segítséget nyújt munkaidején kívül is, és nem csak a rábízott gondozottaknak, hanem minden rászorulóknak. Kedves Anna! Hálásan köszönjük a falu lakossága nevében a munkádat, és szívből gratulálunk az elismeréshez! Munkához további sok sikert, és jó egészséget kívánunk!

Juhász Zoltán
polgármester

- Kedves Anna! Gratulálunk az elismerésedhez. Hogy érint ez téged? - szerk.

- Köszönöm mindenkinek a gratulációkat, elismerő szavakat! Nagyon jólesik és erőt ad a folytatáshoz! Külön szeretném megköszönni a Polgármester úrnak, aki sokat segített és támogatta munkámat. - Halmos Anna

Papírszínház mesék a Könyvtárban

Második alkalommal láthattak-hallhattak papírszínház meséket a gyerekek, szüleikkel együtt a Könyvtárban. A sikeres kezdeményezés ismét sok családot vonzott.

A novemberi alkalommal ráhangolódtunk a közelgő télre és egy humoros mese is előkerült, amely a felnőttek számára volt nagy élmény.

A meséket egy kis kézműves foglalkozás követte, majd apró ajándékot kaptak a gyerekek, egy kedves támogató felajánlásaként.

Remélem, a következő évben folytathatók majd ezek a mesedélutánok!

Fejes Andrea
Fotó: Korsós Rita

Kiadja a Pogányért Alapítvány, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Adószám: 18323643-1-02 email: poganyihirek@gmail.com
Szerkeszti: a Szerkesztő Bizottság
Megjelenik 240 pld-ban, időszaki kiadványként.
Terjeszti a Pogányi Önkormányzat, 7666 Pogány, Széchenyi u. 12.
Nyomdai munkák: Capillatus Kft. Felelős vezető: a kft. ügyvezetője